

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם.
רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 250

תחזקות

הצדיק הגדול במעלה מאוד שזיכר עצמו מכל וכל, הוא אינו מת כלל, כי גם אחר הסתלקותו הוא עוסק בתיקון נפשות ישראל יותר מבחינו, מחמת שאז עולה בכל פעם למדרגות גבוהות ונפלאות ונשגבות כל כך עד שיכול לתקן הכל. כי עיקר התיקון צריכין לקבל ממקום הגבוה ביותר, וכל אחד כל מה שקלל יותר ויותר ח"ו, הוא צריך לקבל התיקון מבחינה הגבוהה ורחוקה עוד יותר. וזה בחינת "מרחוק השם נראה לוי", מרחוק דוקא, "ממרחק תביא לחמה". שעיקר התיקון צריכין לקבל ממרחק מבחינה הגבוהה ורחוקה ממנו מאוד.

רבי ישראל ד אודסר

תחזקות

עלינו לדעת לייקר ולהעריך גם את הדברים הטובים הקטנים שאנו עושים ופועלים. כל מחשבה טובה, כל פעולה קטנה שבה אנו מתנתקים מהרע ומתקרבים לטוב, אפילו כחוט השערה, פועלים גדולות ונצורות ויקרים וחשובים מאוד בעיני השם יתברך. לא תמיד אכחנו מודעים למצבנו האמיתי, למדרגה בה אנו אוהזים, ובודאי שאין אנו יודעים מה כל פעולה או מחשבה טובה שלנו גורמים.

לכאורה, הרי אין זה מן הטבע וההגיון שבעולם כזה, המסדר כל הזמן רק רדיפה אחר תאוות, כבוד וממון, יצילה משהו לזוז אפילו כחוט השערה לכיוון הנגדי. על כן עלינו לדעת ולהאמין שגם המעט טוב שאנו מצליחים לעשות בתוקף המיניערה והשקר של זה העולם, יקר וחשוב מאוד והוא יתברך מייקר ומתפאר בזה ביותר.

כל תפילה קטנה, כל מעשה טוב ואפילו רק רצון לעשות טוב, מצטרפים לחשבון גדול ונצחי שאותו נראה רק לעתיד לבוא, בכל רגע מחיינו נקרים לנו יהלומים קטנים, אשר אותם עלינו לאסוף אל אמתחתנו בשמחה ובהכרת תודה. במעט טוב שהצלחנו להיאחז בו בחיי הבלטו בעולם הזה, זה ישאר שלמו כאוצר גדול בבוא קיצנו.

חודש טוב ומבורך

בנובמבר

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

עוצם הרחמנות רבי נתן - ליקוטי הלכות

המשוגע ממש כשמכין אותו היטב מוכרח להשליך השגעון מחמת יראה.

ומכל זה יכול האדם הרוצה לרחם על עצמו באמת להתגבר במעט מעט דעתו שנשאר לו עדיין על הרוח שטות ושגעון המתגבר עליו בכל פעם, והכל בכח הצדיק האמת המרמז לו רמזים ומאיר בו הדעת בפירוש וברמז בדרכי עצות טובות ועמוקות ותמימות וכו' אשרי שיאחז בו והבן היטב לטובת עצמך לנצח שתזכה להמשיך עליך הרחמנות האמיתי של המנהיג האמת העוסק לרחם עליך באמת, אבל אתה צריך להמשיך עליך רחמנות, כי אם אתה לא תרחם עליך מי יחמול עליך, וכבר הודיע לך מרחוק עוצם רחמנותו עד שבכוחו הגדול יש לך כח לרחם עליך.

אבל מי שרוצה לחוס על עצמו להימלט מבאר שחת ומטיט היון, בהכרח שייסבול מרירות כפי בחינתו ואז יזכה לשלום. אבל צריכין לידע ולהאמין שהשם יתברך שולח המרירות ברחמנות ומשליך כל חטואתיו אחר גיוו ואינו שולח לו מרירות כפי עוונותיו רק כפי יכולתו, אבל על כל פנים בהכרח שייסבול זה המרירות, כי צריך לזכור שהיה משוקע בטיט היון לפי מעשיו והקב"ה מעלהו משם, ועל כן בהכרח לסבול המרירות הזוהי כי הכל בחסד ורחמים לפי מעשיו כנ"ל.

כי זה עיקר הניסיון לכל אדם המתחיל להתקרב, שצריכין לסבול המרירות שעובר עליו, וזה שנאמר 'אם שמוע תשמע לקול השם אלווקיך וכו' כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני השם רופאך', כי מבטיחם הבטחה גדולה, היינו אעפ"י שלפי מעשיהם מקודם היה ראוי שיבוא עליהם כל המחלה אשר במצרים ח"ו, כי הלא אי אפשר להתרפאות כי אם ע"י מרירות, אך הקב"ה מבטיחם שבחסדו יחוס עליהם ולא ישום עליהם כל המחלה אשר במצרים, כי אם כן לא היו יכולים לסבול והיו מתייאשים, רק שהוא יתברך מיקל עליהם בכל מה דאפשר ולא ישלח להם כי אם כפי יכולתם. וזהו כי אני השם רופאך, היינו שאני השם שאני רחמן גדול, עוסק ברפואתך.

אורח חיים ב' - הלכות נטילת ידיים ו'

צריכים להאיר הדעת הקדוש בכל אחד ואחד שזהו עיקר הרחמנות כדי להוציא ע"י זה מהעוונות הבאים ע"י רוח שטות. והצדיק מאיר בדרי מעלה ובדרי מטה ומודיע לדרי מטה המונחים בדיוטא התחתונה מאוד מאוד בשאול תחתיות, שגם שם עדיין השם איתם ואצלם, כי מלא כל הארץ כבודו ומעוררם ומקיצם בבחינת הקיצו ורננו שוכני עפר.

ובאמת הכל אחד, כי ע"י זה בעצמו שיש לו כח להודיע לדרי מטה שהם הירודים מאוד, כי עדיין השם איתם וכו', ע"י זה בעצמו הוא מאיר בהם הדעת ומגרש מהם הרוח שטות בכל פעם. כי בוודאי הוא מלאכה גדולה ואומנות נפלא מאוד מאוד להאיר הדעת באנשים כאלה שנפלו בעוונות, בפרט שיש שנכשלו כמו שנכשלו, רחמנא ליצלן במזידין גמורים בעוונות עצומים.

והצדיק הוא רחמן כזה שאפילו להם הוא מאיר בטוב ורחמיו הדעת הקדוש. כי בכוחו הגדול מודיע להם כי עדיין השם איתם כי 'לית אתר פנוי מיניה' וע"י זה בעצמו מגרש מהם הרוח שטות בכל פעם. כי אפילו אם האדם הוא כמו שהוא תיכף כשמודיעין לו כי גם שם נמצא השם יתברך, כמו שכתוב 'השוכן איתם בתוך טומאותם' כי אפילו ב'עשר כתרין דמסאבותא' נמצא השם יתברך, כי ממנו יתברך לבד כל חיותם, אזי תיכף בורח ממנו הרוח שטות, כי מי זה ערב את ליבו לגשת אליו יתברך.

כי זה רואים בחוש שיש בני אדם שרואין מהם כמה מיני שיגעון ממש, שהוא רוח שטות ממש, ואע"פ כי אינם משוגעים לגמרי וכל זה נמשך מניצוצי הדעת שיש בהם שמבינים שלא לצאת מהדעת לגמרי. אבל כשאחד פוגם בדעתו הרבה ונמשך אחר השיגעון והרוח שטות שלו, אזי נעשה משוגע ממש, וזה ידוע שכל אחד כפי עוונותיו הוא משוגע, כי אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות וכפי ריבוי העוונות שנמצאים בהרבה בני אדם כידוע, היה ראוי שיהיו נעשים כולם משוגעים ממש, אך השם יתברך מרחם על הבריות ומקיים דעתם שלא יצאו מדעתם לגמרי. כי מי שנכשל ונפל להרוח שטות יש לו עדיין בחירה, כמו שאמר אדונינו מורינו ורבינו ז"ל, כי גם

אל תאמרו כאלו עשר צר לאורה!

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

אין עניות אלא מן הדעת, ועל זה צריך רחמנות, כי אין רחמנות גדולה מזה, ועניות זה בכללות ובפרטות. בכללות - על איש שאין לו שכל בעבודת הבורא, וצריך הבעל שכל להשכילו. ובפרטות - על האיש עצמו, כי יש זמן שאין לו שכל והוא נקרא קטנות המוחין, וצריך לחזק את עצמו לבוא לגדלות המוחין, וכשבא לגדלות המוחין, נמתקין כל הדינים וממשיך עליו חסדים ורחמים. וזה מאמר חכמינו ז"ל: גדולה דעה שנתנה בין שני אותיות, שנאמר: כי אל דעות השם. פירוש, כשיבוא לגדלות המוחין, נתעורר עליו רחמים וחסדים משני אותיות: אל, הוא חסד על דרך: חסד אל כל היום, והשם, הוא רחמים, על דרך: רחמין רבים השם. וזה פרוש הפסוק: אשרי משכיל אל דל - הינו כשהוא בקטנות המוחין ומשכיל עצמו לגדלות המוחין, אזי: ביום רעה ימלטהו השם - נמתקין כל הדינים. ואם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המוחין, עצה לזה, שישכיל אחרים ועל ידי זה נתעורר גם אצלו.

סיפור צדיקים

רבי לוי יצחק מברדיטצ'וב נהג באופן קבוע לבקר כל חולה בעירו. הוא נהג להתפלל עמם, להציע את עזרתו למשפחה ולספר להם על חסדי הבורא. באהבה ובדאגה שנהג לגלות כלפי צרכיו של כל חולה, עצם נוכחותו הייתה תרופה שיכלה להשיב את החולה מערש דוויו אל ארץ החיים.

רבים התחזקו ונעזרו בברכותיו ובמאור פניו של הצדיק, שהקדיש לכך את כל מרצו ונפשו, לשמח ולעודד יהודים נדכאים הזקוקים למילת עידוד ונחמה.

אולם בבית חולה אחד היו מאמציו ללא הועיל. כל מאמציו של רבי לוי יצחק מברדיטצ'וב לעודד את אותו החולה או להעלות איזה חיוך על פניו עלו בתוהו, החולה שהיה שרוי בכאבי תופת סירב להתעודד. כל מה שניסה הצדיק לפייסו ולעודדו לא עזר, ניכר היה שהחולה סובל מאיזה משבר רוחני או מחרדה קיומית, לא הועילו לו כל דיבוריו של הצדיק.

לאחר כמה ניסיונות, פתח החולה סוף סוף את פיו "רבי, אני מפחד", הודה לבסוף. "חטאתי כל ימי חיי, ואני בטוח שאחרי כל השנים שבזבזתי עלי אדמות אין לי כל הישגים שאוכל להציג כשאגיע למעלה. לא מעשים טובים, לא מידות טובות... מה יקרה לי אחרי שאמות, מי יוכל לעזור לי, כיצד אוכל לתקן את כל מה שחטאתי ופגמתי?" נאנח החולה.

בלי היסוס, גחן רבי לוי יצחק קדימה ונטל את ידו של האיש בכפו, "אני מעניק לך מתנה מוחלטת, לעכשיו ולעדי-עד: הריני נותן לך בזאת את כל חלקי בעולם הבא. אם יש לי חלק כלשהו בגן עדן הרי הוא שלך".

המלים נעתקו מפיו של החולה ותדהמה הציפה את פניו. חלף זמן עד שהוא עיכל את דברי הצדיק, בתחילה היה קשה לו להאמין, אך לאחר שהצדיק הבטיח לו שוב שדבריו שרירים וקיימים, הוא נרגע וראשו צנח אחרנית על הכרית בתחושת הקלה. לא חלפו רגעים ספורים והוא הלך לעולמו.

התלמידים שנכחו בשעת המעשה נדהמו ולא יכלו לפצות פה, "רבי", קרא בצער ותסכול אחד מתלמידיו שנכח במקום, "אנו רגילים לראות אותך תורם מזמנך, מקריב את בריאותך ומקדיש עצמך לאחרים, אבל הפעם אפילו אתה הגזמת. כיצד עשית מעשה כזה, האם באמת היית צריך לוותר על חלקך בגן עדן למען חוטא שכזה? הרי הוא בהחלט לא היה ראוי לכך, והוא אפילו לא חי די זמן כדי להעריך את מתנתך" מדוע אם כך עשית זאת?!

בקולו של רבי לוי יצחק לא נשמע היסוס. אתם לא מבינים "זה היה משתלם", אמר, "אינני רואה זאת כהקרבה, זה היה דבר פשוט מחויב המציאות.

את כל מה שיש לי בעולם הזה ובעולם הבא הייתי נותן בשמחה, רק כדי להסב כמה רגעים של נחת ליהודי אחר".

עלים אתרופה

רבי נתן

בא יום צוכה הקב"ה אקרא מאל יבורי ומאל חוק
 אל כל יבורי מנת אולר חדלם, ובתוצאה מכך פוא
 מחולל בא יום מעלה בראשית לברי מטרם במקורית
 אל פלם בביאת פצולם היתב האולר ליקרא פלם מן יראל.
 בדרך זו, צמח ובא יום ויום, כל המתחלל בצולם, ארבות פלינוניי
 המדפיחים פרוכים המתחללים בא יום - מקביל כולו אולר לט או ארבלם
 מפצץ פיבורי בכלומט ומאל יבורי הברט. על כן, יש אצות ובראמין אלא
 לום ססק, לפלם בדרך זו מקרא אולר מוק, אילית בא יום ויום, ולאולר
 צה לאתה נומן או, מסייץ בקיומו אל פצולם. בכך תצב אלפץ מן וברכה,
 חיים וללום וטוב, בא יום תמיד.

מכתב רצ"ב

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

לפעמים האדם נכנס לעבודת השם ומתחיל לעלות מדרגא לדרגא, ופתאום נדמה לו שהוא נתרחק מהקדושה מאוד לבחינת קצו ארץ וים רחוקים. כי רואה שחוזרין ועולין על מחשבתו מחשבות ותאוות והרהורים, מה שלא עלו על מחשבתו זה כמה ימים ושנים. אל יפול לב האדם עליו על ידי זה, כי לפעמים זהו לתכלית שלמות טובתו, כי מחמת שכבר הגיע למדרגה כזו, שהוא בסמוך אל הקדושה ממש ורוצה להיכנס לפנימיות הקדושה, על כן אי אפשר לו להיכנס לשם עד שיחזור וילך דרך המקומות הפגומים שהיה שם בתחילה ויתקן מה שפגם ויחזור ויברר ויעלה כל הניצוצות הקדושים שהורידם לשם על ידי עוונותיו.

בס"ד
סיפורי מעשיות להפצה
 80 קונטרסים
 סיפורי מעשיות
 של רבי נחמן
 מברסלב
 ב-60 ₪
 כולל משלוח
 להזמנות: 03-9091753

בס"ד
הגן עדן של רבי נתן
 ונתתי לכם לב
 לקוטי הלכות וכו' 300 רעיונות
 מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס
 והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.
תאמין שיכולים לתקן
 מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה
 והתיקון להגיע לשמחה פנימית
 ואמונה בספר בין 380 עמ'
 להזמנות: 03-9091753

קול הנחל
רדיו ברסלב
להאזנה במכשירים הכשרים
במרקט ובאפסטור
 גם האזנה חיים דרך טלפון
 0722-748-748

תורת הנוסף

לאחר שנפתח בפנינו צוהר חדש בעולם המחשבה ואנו רואים ומסתכלים על הבריאה כולה באופן שונה, בהתבוננות חדשה ומעמיקה, חשים את הגבורה והחכמה האין-סופיים, הנסוכים בכל המציאות הגשמית הגלויה לעינינו, עלינו לדעת ולהפנים שלכל העולמות, העליונים והתחתונים, קדמה תוכנית, שעל פיה נבראו כולם והיא - **התורה הקדושה**.

אומר הזוהר הקדוש - "קב"ה הסתכל באוריתא וברא עלמא". לפני בריאת כל העולמות כולם, צמצם הבורא יתברך את חכמתו האין-סופית והטמינה בתורה הקדושה, כמו שכתוב "אוריתא מחכמה נפקה" וזאת התורה היא תוכנית ותכלית כל הבריאה כולה, עם כל העולמות התלויים בה, ואותה נתן לעמו הנבחר - **ישראל**.

למעשה כל הבריאה כולה היא כלי שרת, כדי להביא את האדם לקיום התורה והמצוות ולאפשר לו את כח הבחירה. כידוע, נחלקת התורה לארבעה רבדים, פשט, רמז, דרש וסוד, והיא כנגד ארבעה עולמות - **אצילות, בריאה, יצירה, עשיה**.

אם נרצה להתחיל ולספר במעלת התורה הקדושה, לא נוכל אפילו לגעת באפס קצהו, כי "עמוקה היא מים וארוכה מארץ מידה" ומה עוד שרבו הספרים הקדושים עד אין-קץ והמה עוסקים בחכמתו האין סופית של הבורא יתברך, אותה גילו לנו הצדיקים הגדולים בכל הדורות, ומי אנו הקטנים במעלה אשר נבוא ונוסיף כמלוא הנימה על דבריהם הקדושים, החקוקים כאש בכל דברי הימים. רק רצינו להוסיף נופך וצורת התבוננות בלימוד בתורתנו הקדושה, כדי שנזכה גם אנו להתדבק בחיי החיים ולהרגיש מעט קירבת השם.

כידוע, התורה היא מלשון הוראה, היא מורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה. כל סיפורי התורה, ברובד הפשט, לובשים צורה ומחליפים צורה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם ושׂיכים לכל נשמה ונשמה. עלינו להתבונן ולהגיע אל הרבדים הפנימיים, כדי להבין איך זה נוגע אלינו ומה השם יתברך רוצה ללמד אותי כאן. האדם צריך להתבונן וללמוד את דברי התורה הקדושים ולחבר אותם אל חייו בכל רגע ובכל יום מחדש, כמו שנאמר - **"בכל יום יהיו בעיניך כחדשים"** וכמו שרבינו הקדוש אומר שצריך לחבר את ליבו לעת ולזמן בו הוא נמצא.

כלומר כאשר האדם לומד איזה לימוד או שומע איזה דבר תורה, הוא צריך לדעת שהמכתב מכתב אלוקים הוא, והשם יתברך מלמד אותו ומדריך אותו באופן פרטי להביא אותו אל **תכליתו הנצחי**.

נקודת אור

אם מתגברים עליך הקשיים והמניעות! תחזיק מעמד צדיק, אתה בכיוון הנכון...

בעל אחד יושב עם אישתו ושונה בירה. "אוי כמה אני אוהב אותך" אומר הבעל בערנה... "תגיד אתה רציני" שואלת אשתו "או שהבירה מדברת מגרונך" "מה!" אומר הבעל "דיברתי עם הבירה..."

בגן האמונה הרב שלום ארוש

בכתובה הבעל מצהיר ומתחייב בפני הכלה: בעזרת השם אני אעשה הכל בשבילך-אעבוד ואכבד ואזון ואפרנס ואכלכל ואספק כל צורך שלך, ואלביש אותך ואכסה אותך- כפי שנהגים הגברים היהודים, שעובדים ומכבדים וזנים את נשותיהם, ועושים זאת באמת בלי להתחמק ובלי להשתמט מאחריות, ובלי שום שקר או זיוף או זלזול ח"ו. בהמשך הכתובה החתן משעבד את עצמו לקיים את כל התחייבותיו כלפי הכלה, אפילו אם יצטרך למכור בשביל זה את הבגדים שעליו, הוא חותם על זה במוכחות שני עדים, וישנם קהילות רבות שהחתן מתחייב אף בשבועה חמורה בתקיעת כף. בזה למדונו חכמים, שהבעל מחויב לספק לאישתו את כל צרכיה בכבוד, גם אם יצטרך לעבוד קשה בשביל זה.

נמצא, שישנם כאילו שלא זאת בלבד שאינם מפרנסים אותה כפי שהתחייבו לה במעמד הרבנים ועדים ובחתימת על שטר בעל תוקף וחוזק, עוד הם באים אליה בטענות: מה? אין לך אמונה?! השם לא רוצה שתהיה לנו פרנסה! תקבלי את זה באהבה! איפה האמונה שלך? איך מאמינה שהכל לטובה? ונושאים בפניה דרשות והרצאות באמונה ואף כועסים עליה שהיא לא בוטחת בהשם.

אבל חכמים ראו את הנולד, והם דאגו להחתים את החתן על התחייבות לעבוד! אין לך במה לכבד ולפרנס את אשתך? צא לעבוד! לא כתוב בכתובה: אני אשב ואלמד ואלמד אותך אמונה. כתוב: אני אזון ואפרנס! אל תנסה ללמד אותה אמונה על בשרה, זה התפקיד שלך! אתה תלמד אמונה ותבטח בהשם שיעזור לך לכבד ולפרנס את אשתך, והעיקר שתביא לה פרנסה בכבוד, ולא דרשות על ביטחון...

אילו היו רוצים חז"ל שהאישה תתחזק באמונה ובביטחון, הם לא היו מחתימים את הבעל על התחייבות לעבוד ולכבד ולפרנס וכו', אלא היו מחתימים את האישה על התחייבות לבטוח בהשם ולא לבוא בדרישות לבעלה...

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מבעל תפילה אנחנו רואים שהבעל תפילה בכל פעם שהיה נכנס אל מדינת המומון והיה מדבר שם עם אנשים היה משנה ומחליף את עצמו אצל כל אחד ואחד שהיה מדבר עימו וכן מסתיר את עצמו שלא ידעו שהוא הבעל תפילה. כמובן שהבעל תפילה הוא הצדיק שעוסק לקרב בני אדם לעבודת השם והוא מתנהג בזה בחכמה גדולה ומשנה ומחליף עצמו אצל כל אחד ואחד בשינוי אחר, וכן כשהוא מבין שלא יפעל כלום אצל השומע הוא מסבב בדיבורים אחרים ומעלים את כוונתו הטובה וכל זה שלא יכירו אותו, כי אז אפשר שלא יכנסו דבריו כלל באזני השומע ולא יאבה לדבר עימו כלל, מחמת גודל תוקף התגברות הרע בלב כמה בני אדם, עד שע"י זה תיכף כשמתחיל לדבר עימהם ולקרבת אל הטוב, אזי מתעורר הרע ח"ו, עד שלא די שאינם שומעים לדבריו הנעימים, אלא לפעמים מתעוררים כנגדו בשנאה ומלחמה גדולה, ובשביל זה מוכרח הצדיק לשנות עצמו ולהעלים כוונתו הטובה.

כמובן שכל אדם חפץ בפנימיות דעתו להתקרב להשם יתברך ואל נקודת האמת, אך הרע שסובב וחופף על הנקודה הקדושה, גורם לאדם לבלבולים והטעויות מנקודת האמת, והעיקר הוא להרחיק אותו מצדיקי האמת שהם כל תקוותו וישועתו. ועל כן אומר רבינו שיעקר היהדות זה פשיטות ותמימות, כאשר אתה מגיע לאיזה עבודה בעבודת השם, כאשר אתה צריך להתקרב לצדיקי אמת ולשמעו לדבריהם, כאן אסור לערב את השכל שלנו, כאן אנחנו צריכים לקיים את דבריהם בפשיטות ובתמימות. כמו כן הצדיק עצמו כאשר הוא רואה אדם שנכסף להתקרב אליו ומקיים את דבריו בתמימות ופשיטות אזי הוא מגלה פניו אליו ומוריד לו השגות אלקות, אך אם האדם לא רוצה לקבל ולהתקרב אז גם הצדיק משנה פניו כביכול ומסתיר ממנו את פניו.

על כן עיקר העיצה והסגולה להתקרב לצדיקי האמת ולזכות להבין את תורתם וללכת בדרכיהם, הוא האמונה הפשוטה והרצונות והכיסופים להתקרב אליהם, וכמו כן כמה שהאדם מתחזק יותר ברצונות וכיסופים כך גם הצדיק מגלה אליו פניו ביותר.

המימד הנוסף
מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.

למסוס ח"פ הסדראות של הרב **יוסף ביטון** שליט"א
להזמנות - 03-9091753

דרושים
לאור הגנוז ברסלב דרוש **נצי"ג** בכל עיר, פעיל ונמרץ המוכן להתנדב לפעילות הארגון והפצה.
***הפלט האלון *אריזון אניטי קשר *שליח גינה וזר...**
אין ספור מצוות וזיכוי הרבים עצום למתאימים
0544-525396

בהירות הדרך

ברוך זרובבל

רבינו הקדוש ורבי נתן מרבים לדבר ולהדגיש את מעלת כל נקודה טובה, פעולה ואפילו מחשבה קטנה, שהאדם מנתק את עצמו מהרע ועושה טוב, אפילו כחוט השערה. לפעמים נדמה לנו שדיבורים אלו באים רק כדי לחזק אותנו במצבים שאנחנו בירידה ואין בנו כח למעשים גדולים, על כן אנחנו צריכים להחזיק בדברים הקטנים ולהשתדל לעשות מעט טוב ולהתבונן בנקודה הטובה שיש בי כדי להתחזק ולהתרום.

אצל רוב בני העולם בכלל, ואצל בני התורה בפרט, ישנה מעלה וחשיבות לחכמה יותר מהאמונה, כנראה בחוש, שמדרגתו של האדם בעיני העולם נקבעת על פי החכמה התורנית שיש לו ועל פי הידע שצבר ולא על פי האמונה. ועל זה צועק רבינו הקדוש ואומר: אצל העולם אמונה היא דבר קטן ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאוד, ועיקר האמונה הוא בלי שום חכמות וחקירות כללי (שיחות הר"ן לג'). ואי אפשר להגיע אל האמונה אלא ע"י אמת, כי אמונה אפשרית רק בדברים שאין שכל ודעת האדם יכולים להבינם.

נמצא שהאמונה היא התכלית, כמו שנאמר "כל מצוותיך אמונה" וכל חכמת התורה ולימודה באים להביא את האדם לידי מעשה ולאמונה בהשם יתברך ובצדיקו האמיתיים. כי את השם יתברך אי אפשר להשיג בשכל, כי אם ע"י אמונה, כי הוא יתברך אין סוף ותכלית וילית מחשבה תפיסה בה כלל, רק כל אחד כפי מה שמשער בליבו את גדולת השם. ומכיוון שכל מדרגת האדם נקבעת כפי מה שהוא זוכה להשיג ולהתקרב אל השם יתברך, אם כך הדרך העיקרית להתקרב אליו היא דרך האמונה ועל כן רוב הנסיונות והקשיים שעברו אבותינו וכל הצדיקים וכל מה שעובר כל אחד מאיתנו הם נסיונות באמונה, שבאים לבדוק את הנאמנות שלנו להשם יתברך.

כמו שהאמונה האמיתית צריכה להיות מיוסדת על חכמת התורה וחכמת הצדיקים, כדי שלא יפול חלילה לאמונות כוזביות, כי מבלי התורה הקדושה ומצוותיה אי אפשר לברר את המדמה ולהגיע לאמונה אמיתית ואי אפשר כלל להתקרב להשם יתברך ולהשיג גדולתו. אבל כאשר הוא מגיע לאיזה עבודה או מצווה או דיבור של התורה והצדיקים הוא צריך להשליך את שכלו ולהאמין בדבריהם, ולעשות את הדברים בפשיטות ובתמימות.

כי העיקר הוא אמונת חכמים" אומר רבי נתן בליקוטי הלכות, הלכות שבת ו' "וצריך כל אדם לחוס על עצמו ולחשוב בכל יום על תכליתו הנצחי ומה יהיה בסופו, ולזכות לזה באמת אי אפשר כי אם ע"י אמונת חכמים, כי אי אפשר לאדם להגיע ולחזור למקור נשמתו, כי אם ע"י החכמים הצדיקים האמיתיים. כי אפילו הכשרים והיראים והעוסקים בתורה, אינם יכולים להגיע לשלמותם, כי אם ע"י הצדיקים האמיתיים, מכל שכן מי שפגש ועבר הרבה, כאשר כל אחד יודע בפשו, ובודאי אי אפשר לרפאותו בפפש ובגוף, כי אם ע"י הצדיקים הגדולים והנפלאים באמת, היוצעים שורשי נפשות מישראל בתורה ויוצעים לתת דרך ותיקון לכל אחד מישראל".

נצל את כל האמצעים לבנות את אמונתך
אמונה בהשם יתברך אמונה בצדיק
והעיקר שתאמין גם בעצמך...

שאלה- במה עוזרים לנו המלאכים שאנו בוראים ע"י קיום המצוות והתפילה.

תשובה- אתה צריך לדעת שמכל מצווה שאדם מקיים הפועל ממש, נבראים מזה מלאכים, שהמלאכים האלו שומרים עליו, כי אפילו כשהאדם הולך לבית הכנסת להתפלל ולבית המדרש ללמוד, בורא מלאכים שהולכים לפניו, ואם אדם היה יודע את זה שע"י כל פסיעה ופסיעה שפוסע לבית הכנסת להתפלל ולבית המדרש ללמוד, רק ההליכה בעצמה בוראת מלאכים, היה שש ושמוח והיה מזדרז מאוד מאוד, מכל שכן וכל שכן כשבר ישראל מתפלל להקב"ה, הוא בורא מלאכים ששומרים עליו.

חכמינו הקדושים אומרים אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל ברייה יכולה לעמוד מפני המזיקין, אדם חושב שהעולם הזה הפקר, הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה, לחטוא בשוגג או במזיד ואינו קולט שלבסוף הקליפות האלו ינקמו בו.

ולכן צריכים את מלאכי השמירה שישמרו עליו, ובודאי אדם צריך להרבות במצוות ובמעשים טובים, לברוא ע"י זה מלאכי שמירה שישמרו עליו. ואמרו חכמינו הקדושים: עושה אדם מצווה אחת- הקב"ה נותן לו מלאך אחד, עושה ב' מצוות- נותן לו ב' מלאכים, עושה הרבה מצוות- נותן לו הקב"ה חצי מחנהו, הרי שלך לפניך שמכל מצווה ומצווה שאדם עושה, בורא בזה מלאכי שמירה ששומרים עליו, ואלמלא המלאכים האלו ששומרים עליו, היה ניזוק, ולכן אני לא יודע מה אתה שואל.

יעזור הקב"ה שתשליך את הדמיונות שלך ותתחזק באמונת חכמים, ודע לך שלא כל דבר אתה יודע, יש הרבה דברים שאתה לא יודע ולא מבין ולא משיג ותמיד יש ללמוד.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

התמימות היא עניין חשוב ויסודי מאוד. גם כשהאדם זוכה לעשות עבודה וקדושה מאוד מאוד, ומלאה בחכמה והשגה, אבל כלפי הקב"ה הוא צריך לגשת בתמימות בהכנעה ובשפלות, לעמוד לפניו כדל וכרש, כאין ממש. אמנם לאדם יש בחינת "מטה עוז" כנגד כל המניעות והמונעים, אבל כלפי השם יתברך צריך לעמוד בתמימות ובשפלות, בבחינת אין ממש.

רעיון זה הוא חשוב וחיוני בכל מהלך חייו של האדם: אמנם צריך לעבוד את השם בכל כוחו והשגתו, ולהשיג יותר ויותר בעיני עבודת השם, תורה ותפילה, אבל לפני השם יתברך צריך לעמוד בתמימות ובשפלות. וכבר אמרנו, וצריך לחזור על זה שוב ושוב בהדגשה, שכל אחד צריך ללמוד ולעשות כפי יכולתו ולא לסמוך על התמימות לבד. אל יחשוב האדם שלא ילמד ולא יתפלל ולא יעשה את המוטל עליו אלא יהיה תמים... ויסתפק בכך. לא כן, אלא צריך ללמוד ולהתפלל ולקיים מצוות ומעשים טובים בכל כוחו ואפשרויותיו, כי בזה הרי הוא מחויב ואי אפשר להתחמק מזה או לדחות.

אבל לאחר כל מה שהוא עושה ומתבונן ועורך חשבון נפש וחושב: מה שווים מעשי ועבודותי למול מעשיהם של אנשי המעלה, הרי אני אפס וכלום לעומתם... או אז ע"י תמימותו והתבטלותו האמיתית, הוא יכול לזכות להשגות ועבודות נעלות שלא היה יכול לזכות להן לולא תמימותו וביטולו האמיתי.

כי התמימות בכללותה יש בה רמז למצוות "פרה אדומה" שאין לנו בה דעת והשגה שהיא מטרת את הטמאים ומטמא את הטהורים וזה רמז לענין הנהגת התמימות, כלומר אסור להסתפק בתמימות במקום שצריך לפעול, כי אז התמימות תהייה לרועץ. ומצד שני חייב להתנהג בתמימות עם כל המעשים והעבודות ולהאמין לכל דברי התורה והצדיקים.

בס"ד

להיות אפויים בלב של רבינו!

אומר רבינו הקדוש "ישנם שלשה כיתות במקורבים אלי, כת אחת שבאה לקבל שיריים כת שנייה באים לקבל תורה והכת השלישית אפויים בליבי".

ישנם כאילו שמתקרבים לצדיק יסוד עולם כדי לקבל ברכות וישועות ועיני עולם הזה, יש את אלו שנמצאים במעלה גבוהה יותר שבאים לרבינו כדי לקבל ממנו דעת, תורה ועצות בעבודת השם, אך יש את הכת השלישית שאפויים בלב של רבינו.

אם אנחנו רוצים להיות אפויים בלב של רבינו, אנחנו צריכים שרבינו יהיה אפוי בלב שלנו. לא לחפש ולרצות רק מה אני יכול לקבל מהצדיק, אלא מה אני יכול לתת לו.

כיצד אנו יכולים להיות אפויים בלב של רבינו?

רבינו לא בא לעולם אלא בשביל לתקן ולקרב את נפשות ישראל להשם יתברך, לתת להם תקווה, שמחה, דרך בעבודת השם ותיקון נצחי. אם אני אוהב את הצדיק, אם אני מאמין בו ויודע שהוא הצדיק יסוד עולם שנשלח לדור הזה, אני צריך לפרסם אותו ואת התורות שלו ולהשתדל לעשות הכל בשבילו. אור הגנוז ברסלב היא עמותה שמשתדלת לפרסם את הצדיק ואת תורתו בכל הארץ, בשקט ובצנעה, מזה שנים רבות, בעלונים, חוברות, דיסקים שיעורים ועוד. אם גם אתם רוצים להיות שותפים בפעילות, בתרומה או בעשייה, ברצון או בתפילה נשמח לשמוע מכם.

לאור הגנוז ברסלב דרושים:

- שני מתנדבים נמרצים, אנשי עשייה ויוזמים לעזרה בניהול הארגון.
- נציג מתנדב בכל עיר לניהול הפעילות וההפצה.
- מפיצים המוכנים לקבל פעם בחודש חבילת עלונים בתרומה צמנעה ותורמים המוכנים לעזור לפעילות.

אור הגנוז ברסלב: 0544-525396

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת **יוסף בן שרה** תחי' לתרומות והקדשת העלון- 03-9091753